

سید حسین فاطمی رضوی قمی

پدرش حاج سید اسحاق فاطمی از خواص شاگردان شیخ مرتضی انصاری بود. وی بیشتر عمر شریف خود را در ترویج و تعظیم شعایر دینی، اقامه نماز جماعت، تدریس اخلاق و تربیت نفوس گذراند ...

ولادت: 1297ق.

محل ولادت: قم

وفات: 1389ق.

محل دفن: قم

اساتید: حضرات سید اسحاق فاطمی (پدر ایشان)، سید محمد تقی فاطمی (عموی ایشان)
استاد عرفان: میرزا جواد آقا ملکی تبریزی
تالیفات: جامع الدرر (21 جلد)

پدرش حاج سید اسحاق فاطمی از خواص شاگردان شیخ مرتضی انصاری بود. وی بیشتر عمر شریف خود را در ترویج و تعظیم شعایر دینی، اقامه نماز جماعت، تدریس اخلاق و تربیت نفوس گذراند و چندین سال بنا به تقاضای مرحوم آیت الله حجت در مدرسه حجتیه در روزهای تعطیل درس اخلاق می گفت و دل های محصلین را به نفس قدسی خویش جلای روحانی می بخشید.

گاهی یک هفته به جمکران می رفت و به عبادت می پرداخت. سال های زیادی شش ماه از سال را به عتبات رفته، در مسجد بالاسر حضرت سید الشهدا علیه السلام اقامه جماعت می کرد. وقتی در ایران بود دهه اول ماه محرم و صفر مجلس روضه می گرفت و خود روضه می گرفت و خود روضه می خواند. بسیار منقلب می شد و همه اهل مجلس را نیز منقلب می کرد پیشاپیش دسته های عزاداری امام حسین علیه السلام راه می افتاد و در روز عاشورا از شدت مصیبت پیراهن خود را پاره می کرد. فرزند ایشان حاج حسن فاطمی می گوید: از ایشان شنیدم که می فرمود: در منزل که روضه داشتیم منبر را در ایوان گذاشته بودیم. یکی از روزها وقتی مشغول روضه خواندن بودم به داخل اتاق کتابخانه نگاه کردم دیدم مادر صدیقه طاهره (س) ایستاده و در مراسم ما شرکت کرده اند. ایشان در آن مجلس حالشان بد شد و همان بالای منبر حالت بیهوشی پیدا کردند که چند نفر ایشان را گرفته پایین آوردند. در مجالس بسیار بر خود عتاب می کرد و گاهی با دست بر سر و صورت خود می زد و می گفت: وای بر من! لطافت روح عظیم آن بزرگ تا آنجا بود که شخصیت بزرگی مانند آیت الله مرعشی نجفی، زمانی که در بستر بیماری بود از ایشان خواست تا برای بهبودی اش هفتاد حمد بخواند. فرزند آیت الله مرعشی می گوید: در حال خواندن حمد، چهره سید حسین بر افروخته بود و حالشان عادی نبود. پس از تمام شدن هفتاد حمد آیت الله مرعشی برخاست و رو به حاج آقا حسین فرمود: به جدت خوب شدم! ایشان در کتاب جامع الدرر در مقام خطاب به نفس خویش می گوید: ای دیده هشتاد ساله حسین فاطمی! چقدر دیدی به دیده نابینایت، نافرمانان حق سبحانه را که چه کردند و چه دیدند؟ دنیا طلبان به لباس عقبی طلبان چه نتیجه بردند؟ اخلص العمل فان الناقد بصیر بصیر. بارها در میان گریه های شبانه زمزمه عاشقانه این بیت را از او می شنیدند همان بیتی که مرحوم استادش میرزا جواد آقا ملکی تبریزی نیز بسیار می خواند

و می گریست:

گر بشکافند سراپای من

جز تو نیابند در اعضای من